

disse Bevillinger ere givne paa det sidste Statsregnskab og udgivne som Støtte for Landbruget og dets Institutioner. Man kan jo sige, at man er lidt spændt paa, hvad man yderligere skulde være i Stand til at finde paa at foreslaa paa dette Budget et andet Aar, idet man tænker sig, at det var ikke let at finde noget, som behøvedes. Men man har ikke modsat sig det og agter sikkert heller ikke fremtidig at modsætte sig Forslag, som maatte fremkomme i denne Retning.

Maatte jeg til Sammenligning hermed nævne, at naar vi opgøre Finanslovens Paragraffer for Haandværk og Industri paa samme Maade, fremkommer der et Tilskud paa Finansloven af 133,000 Kr. For Handelens Vedkommende er Tilskuddet 20,000 Kr.; der er jo kun 1 Bevilling, nemlig til unge Handelsmænds Uddannelse. Det vil altsaa sige, at af de 2,650,000 Kr., som aarlig bevilges paa Finansloven til Landbrug, Haandværk, Industri og Handel, angaa de 94 pCt. udelukkende Landbruget og de 6 pCt. de andre Erhverv, efter den Maade, jeg har opgjort det paa. Jeg vil paa ingen som helst Maade hermed udtale, at man forsømmer Industriens og Haandværkets Ønsker, og at man begunstiger de Ønsker, der fremføres fra den ene Side, paa Bekostning af dem, der komme fra den anden; slet ikke, det ligger ganske udenfor Hensigten med det, jeg har ønsket at fremføre i Dag. Men jeg har paa den anden Side ønsket at vise de Herrer, som paa forskellige Maader modsætte sig Industriens Ønsker ved denne Toldlovs Behandling, at man er liberal, og at man ikke har gjort Vanskeligheder og ikke har været karrig og smaalig og anstillet Sammenligninger mellem, hvad den ene skulde betale, og hvad den anden skulde betale, naar Talen var om de Bevillinger paa Finansloven, der ere til Fordel for Landbruget.

Maa jeg i Sammenhæng med Finansloven gøre opmærksom paa, at der er andre Poster paa Finansloven af stor Betydning til Fordel for Landbruget. Jeg skal her anføre, hvad jeg tænker paa. Der er Laan af Laanefonden til Landarbejdere, der er Laan til de landøkonomiske Forskudsforeninger — Laan, der ydes til en Rente, som vi, der ere Forretningsmænd, navnlig i nærværende Tid vilde finde det meget ønskeligt at kunne opnaa blot tilnærmelsesvis, nemlig 3 pCt. — til et Beløb af 13 Mill. Kr., som paa den Maade er den Gæld, som Landbruget for nærværende Tid paa disse Betingelser staar i til Stats-

kassen. Saa have vi jo ogsaa Statsgarantien for Husmandskreditforeningsobligationer, som repræsenterer nogen Værdi for dem, idet det sætter dem i Stand til at afhænde deres Obligationer under Statens Garanti til en højere Pris, end de ellers vilde være i Stand til, i Modsætning til alle andre Prioritetsobligationer.

Jeg har nu talt om Finansloven, hvor vi alle have været villige til at bevilge af den fælles Statskasse til Fordel for Landbruget. Men der er ogsaa andre Love, som medføre en betydelig Fordel for Landbruget, og jeg skal her nævne vore Trafiklove. Jeg vil ikke dvæle ved de 370,000 Kr., som gives i Subvention til Det forenede Dampskibsselskab som en Eksportpræmie til det danske Landbrug ved dets Landbrugsprodukters Transport fra Esbjerg til England, eftersom disse Penge ere indbefattede i de to Millioner, fem—seks Hundrede Tusinde Kroner, som jeg nylig nævnte. Jeg vil ikke have, at man skal sige, at jeg har medtaget dem to Gange, men jeg maa dog nævne dette Beløb, fordi det jo berører Trafikforholdene. Men saa er der en meget stor Begunstigelse, som det danske Landbrug nyder paa de danske Statsbaner, idet nemlig Landbrugsvarer ere berettigede til at gaa til Fragtgodstakster med Iltofsfart i Modsætning til andre Varer. Det er med Rette, at den daværende Minister for Landbruget, da han fremsatte Forslag i den Henseende, udtalte, at det var en overmaade stor Fordel for det danske Landbrug. Paa den Maade bliver der her transporteret over 600 Mill. Pund Landbrugsprodukter, nemlig 311,000 Tons à 2,032 Pd. pr. Ton mod den særdeles modererede Betaling, jeg antydede. Jeg skal illustrere, hvad Forskellen betyder, ved at anføre, at medens der for 600 Pd. Smør, der sendes fra København til Esbjerg som Ilgods — det er 330 Kilometer — betales 4 Kr. 56 Øre i Fragt, betales der for 600 Pd. Kolonial-, Manufaktur- eller Metalvarer paa samme Strækning 9 Kr. 69 Øre. Der er altsaa en Forskel af 112—113 pCt. mellem Transporten af Landbrugsprodukter og Industriens og Handelens Produkter. Naar jeg saa tilføjer, at Foderstoffer, Majs og kunstig Gødning, som ere meget betydelige Artikler for det danske Landbrug, ere satte i den næstlaveste eller laveste Takstklasse for Befordring af Varer, medens derimod Manufaktur-, Kolonial- og Metalvarer ere satte i den højeste Klasse, saa har jeg ogsaa der nævnt en Omstændighed, som maa siges at være meget i